

διὰ φωτὸς ὅλως νέου τὰς τύχας τῆς ἀστρονομίας. καὶ μοὶ ἐνέπνεον ἐνδιαιφρόν ζωηρότερον ἔτι. Ἐβλεπον τὸ πανόραμα τῶν ἀπειραρίθμων κόσμων, οἵτινες ἐκυλινδοῦντο ἐν τῷ διαστήματι, καὶ ἐνόουν ὅτι ἡ ἐπιστήμη ἔπρεπε νὰ ἔχη ὡς σκοπὸν τὸ νὰ γνωρίσῃ ἡμῖν τοὺς μετακρυσμένους ἐκείνους κόσμους—καὶ νὰ μᾶς μεταφέρῃ οὕτως εἰπεῖν, εἰς τοὺς ἀπείρους ἐκείνους ὀρίζοντας. Ἡ ὥραία θεὰ ἐξηκολούθησε :

« Ἡ τῆς Ἀστρονομίας ἀποστολὴ ἔσται ὑψηλοτέρα ἔτι· ἀφοῦ σὰς κάμη νὰ αἰσθανθῆτε, ἀφοῦ σὰς κάμη νὰ γνωρίσετε, ὅτι ἡ Γῆ εἶνε μία μόνον πόλις ἐν τῇ οὐρανίᾳ πατρίδι, καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι πολίτης τοῦ οὐρανοῦ, θὰ προβῇ ἔτι περαιτέρω. Ἀνακαλύπτουσα τὸ σχέδιον καὶ ὁ κατεσκευάσθη τὸ φυσικὸν σύμπαν, θὰ ἀποδείξῃ ὅτι τὸ ἠθικὸν σύμπαν βασιζέται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχεδίου, ὅτι οἱ δύο κόσμοι δὲν ἀποτελοῦσιν ἢ ἓνα καὶ μόνον κόσμον, καὶ ὅτι τὸ πνεῦμα κυβερνᾷ τὴν ὕλην. Ὅ,τι θὰ πράξῃ περὶ τοῦ διαστήματος, θὰ πράξῃ καὶ περὶ τοῦ χρόνου. Ἀφοῦ ἐκτιμήσετε τὸ ἄπειρον τοῦ διαστήματος, καὶ ἀναγνωρίσετε ὅτι οἱ αὐτοὶ νόμοι ἐπικρατοῦσι ταῦτοχρόνως πανταχοῦ, καθιστώντες τὸ ἄπειρον σύμπαν μίαν μόνον μονάδα, θὰ μάθετε ὅτι οἱ αἰῶνες τοῦ παρελθόντος καὶ οἱ αἰῶνες τοῦ μέλλοντος συνδέονται μετὰ τοῦ πα-

ρόντος καὶ ὅτι αἱ λογικαὶ μονάδες θὰ ζήσωσιν αἰωνίως διὰ διαδοχικῶν καὶ προοδευτικῶν μεταμορφώσεων· θὰ μάθετε ὅτι ὑπάρχουσι πνεύματα ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ ὑπέρτερα τῶν μεγίστων πνευμάτων τῆς γήϊνου ἀνθρωπότητος καὶ ὅτι πάντα προοδεύουσι πρὸς τὴν ὑπεράτην ἐντέλειαν· θὰ μάθετε ἐπίσης ὅτι ὁ ὕλικὸς κόσμος δὲν εἶνε ἢ φαινόμενον, καὶ ὅτι τὸ πραγματικὸν ὄν συνίσταται εἰς δύναμιν ἀβαρῆ, ἀόρατον καὶ μὴ ὑποπίπτουσαν εἰς τὴν ἀφήν.

« Ἡ Ἀστρονομία θὰ εἶνε λοιπὸν, κατ' ἐξοχὴν καὶ πρὸ πάντων, ἡ ὁδηγὸς τῆς φιλοσοφίας. Οἱ συλλογιζόμενοι ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῶν ἀστρονομικῶν γνώσεων θὰ εἶνε καὶ ἐκτὸς τῆς ἀληθείας. Ὅσοι δὲ ἀκολουθήσωσι πιστῶς τὰ φῶτα αὐτῆς θὰ ἀνυψωθῶσι βαθμηδὸν εἰς τὴν λύσιν τῶν μεγάλων προβλημάτων.

« Ἡ ἀστρονομικὴ φιλοσοφία θὰ εἶνε ἡ θρησκεία τῶν ἐξόχων πνευμάτων.

« Σὺ ὀφείλεις νὰ παρασταθῆς, προσέθετο, εἰς τὴν διπλὴν ταύτην μεταμόρφωσιν τῆς ἐπιστήμης. Ὅταν σὺ θὰ ἐγκαταλείψῃς τὸν γήϊνον κόσμον, ἡ ἀστρονομικὴ αὕτη ἐπιστήμη, ἣν νῦν θαυμάζεις τόσον εὐλόγως, θὰ εἶνε ὅλως ἀνακαινισμένη, κατὰ τε τὴν μορφήν αὐτῆς καὶ τὸ πνεῦμα.

[Μετάφρασις X.]

Ἔπεται συνέχεια

Εἰς κόρην

Εἶναι στιγμαῖς ποῦ ὁ δύστυχος
Τρελλαίνουμαι γιὰ σένα,
Καὶ γέροντας στὸν ὄμο σου
Λιθάνομαι πῶς ζῶ·
Εἶνε στιγμαῖς ποῦ ἀκίνητος,
Μὲ μάτια δακρυσμένα,
Γιὰ μιὰ ματιά σου θάδινα
Καὶ κόσμο κι' οὐρανό.

Κ' εἶναι στιγμαῖς ποῦ αἰσθάνομαι
Στὰ στήθην ἀνεμοζάλη·
Εἶναι στιγμαῖς ποῦ ἢ ὄψι σου
Τὸ μῖσος μοῦ γεννᾷ·
Εἶναι στιγμαῖς ποῦ γέροντας
Στὴν τρυφερῇ σου ἀγκάλῃ,
Ζοὴ καὶ νιάτα θάδινα
Νὰ μὴ σὲ βλέπω πλειά.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΩΚΗΣ

